בן יהודה למימר טומטום בריה הוא ולא קדוש: לא, דכולי עלמא טומטום בבריה לא מספקא, זכר ונקבה הוא דמספקא - מטיל מים במקום זכרות דכולי עלמא לא פליגי דזכר הוא, כי פליגי במטיל מים במקום נקבות: מר סבר חיישינן שמא נהפכה זכרותו לנקבותו ומר סבר לא חיישינן, כי הא דהורה *רבי אלעזר נ] בבהמה מטיל מים במקום נקבות חולין, תהי בה ר' יוחנן מאן דלא חש ג] לתנא קמא אלא לרבי ישמעאל ולימא רבי יוחנן נמי מאן דלא חש לרבנן בתראי דא"ר חסבא מחלוקת באנדרוגינוס אבל בטומטום דברי הכל ספיקא ורבי יוחנן לא ס"ל דרב חסדא לא ס"ל, לימא הוא דאמר כרבנן בתראי הכי נמי קאמר *מאן שבקק תרי ועביד כחד, ורבי ד] אלעזר כמאן סברא כי הא דאמר ריש לקיש ה] לא אמרו טומטום ספק אלא באדם הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד אבל בהמה: מטיל מים במקום זכרות = זכר, מטיל מים במקום נקבות = נקבה, מתקיף לה רב אושעיא וליחוש שמא נהפכה זכרותו לנקבותו א"ל ו] כמאן כר"מ דחייש למיעוטא אביי בר אבין ורב חנניא בר אבין דאמרי תרוייהו אפי' תימא רבנן הואיל ואישתני אישתני אית דאמר אישתני ואית דאמר לא אישתני, לימא אישתני ולא אישתני תנאי דתניא *טומטום שקידש - קדושיו קדושין, נתקדש קדושיו קדושין, וחולץ, וחולצין לאשתו ומיבמים לאשתו ותניא אידך אשת טומטום חולצת ולא מתייבמת ז] סברוה דכ"ע כר"ע דאמר *סרים חמה לא חולץ ולא מייבם ח] מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ד חולץ וחולצין לאשתו ומיבמים את אשתו לא אמרינן הואיל ואישתני אישתני ומ"ד חולצת ולא מתייבמת אמרינן הואיל ואישתני אישתני? לא, דכ"ע אמרינן הואיל ואישתני אישתני האמר ר"א והא ר"ע ומאן תנא אליבא דר"ע, אי לימא ר' יהודה הא ודאי סרים משוי ליה *דתנן רבי יהודה אומר טומטום שנקרע ונמצא זכר ה"ז לא יחלוץ מפני שהוא כסרים אלא רבי יוסי ברבי יהודה היא דתניא ר' יוסי בר' יהודה אומר טומטום לא חולץ שמא יקרע וימצא סרים חמה ט] אטו כל דמיקרע זכר משתכח, נקבה לא משתכח? שמא י] קאמר: שמא יקרע וימצא נקבה א"נ זכר נמי שמא ימצא סרים חמה, מאי בינייהו אמר רבא לפסול

כי פליגי במטיל מים במקום נקבות. והשתא הא דאמר רב חסדא לעיל אבל טומטום דברי הכל ספיקא הוא על כרחך לא כה] אמרו במטיל מים במקום זכרות דההוא ודאי זכר הוא כו] *אבל במטיל מים במקום נקבות ואליבא דת"ק אבל כז] ר"ש *דלית ליה שום ספיקא בטומטום דאי הוה מטיל מים במקום נקבות הוי נקבה ודאי וא"ת ומנ"ל לרב חסדא דלרבנן בתראי קדוש מספיקא דילמא סברי כר"ש ולא כח] קדוש כלל וי"ל כיון דמההוא טעמא דפליגי באנדרוגינוס משום כט] דבריה הוא לא מצי פליגי בטומטום דלרב חסדא לשום תנא לא הוי בריה מסתמא ל] מודו לת"ק בטומטום דכי קדוש לא] הוא מספיקא כמו שמודה לו רבי ישמעאל וא"ת לקמן פ"ט (דף נז.) דממעט ר"ש בן יהודה טומטום ואנדרוגינוס ממעשר בהמה משום דממעט בקדשים הזכר ודאי ונקבה ודאית ויליף מעשר מתחת תחת מקדשים מה ענין זה אלא זה הא בקדשים אימעט מכלל זכר מטעם שהוא נקבה כשמטיל מים במקום נקבות אבל מעשר אין חילוק בין זכר ונקבה וי"ל דרב חסדא אומר שמי מכאן טומטום וכן ר"ל דבסמוך:

לא אמרו טומטום ספק אלא באדם. *כר"ש בר' יהודה דסבירא ליה ולאו אליבא דכולי עלמא קאמר דפשיטא לת"ק דמתני' דספיקא הוא דאין שוחטין לא במקדש ולא במדינה:

סבר לא אמרינן הכי אלא ודאי נקבה הוא, והא דאמר רב חסדא טומטום דברי הכל ספק הוא הא אתא לאשמועינן דלא תימא ורבנן בתראי טומטום נמי בריה הוא ולא תהא קדושת בכור אלא על שום טומטום, ומיהו ס"ל לרב חסדא איכא תנא דאפילו ספק לית ליה דאי מטיל מים במקום זכרות = זכר, ואם במקום נקבות = נקבה ודכולי עלמא אית להו דרב חסדא דקדושה חלה על טומטום: וכי האי דהורה רבי אלעאי. כלומר ר"ש בן יהודה כי הך הוראה ס"ל: חולין. יא] ואגבי בטר קאמר דלא קדיש דוודאי נקבה הוא והא ר' אלעאי = אמורא הוא ולאו הייט האי דברייתא דאיירי לעיל משום רבי ישמעאל: תהי בה ר' יוחנן. בהך הוראה דר' אלעאי: לא לת"ק ולא לר' ישמעאל. דמתני' דאמרי טומטום אינו נשחט לא במקדש ולא במדינה משום דספיקא הוא (א) ור' *ישמעאל לא יב] פליגי אלא באנדרוגינוס דנעשה נקבות שלו חריץ: לא ס"ל. לרבי יוחנן יג] דרב חסדא אלא רבנן בתראי אטומטום נמי אמרי דבריה הוא: אי לא סבירא ליה. אמאי קא מתמה הא ר' אילעאי הוא דאמר כרבנן בתראי: יד] שבק תרי. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי טו]: הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד. וליכא למיבדקינהו בהטלת מים [אבל] בבהמה אין בה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט, במטיל מים במקום זכרות קאמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה, ובמקדש נמי לא חזי להקרבה דנראה כבעל מום לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקרבה בבמה דוכתי' הזכר ולא טומטום' ורבי ישמעאל אאנדרוגינוס קאי, ורבנן בתראי אאנדרוגינוס טז] (קיימי) אבל טומטום כולי עלמא מודו דמטיל מים במקום זכרות = זכר, במקום נקבות = נקבה ור' אילעאי אליבא דכולהו הורה: כר"מ. בתמיה כלומר מי חיישינן ליחודאה: אפי' תימא רבנן. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יז] (לענין) טומטום אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: ומשני אית דאמר אישתני. כלומר איכא למ"ד אמרינן הואיל ואישתני אישתני בבהמה דהיינו ת"ק דפליג לעיל עליה דר"ש בן יהודה יח] דלא חייש שמא נהפכה ור' (ב) אלעזר כר"ש סבירא ליה: לימא. אי אמרי' הואיל ואישתני יט] או לא אמרי' תנאי היא: שקדש קדושיו קדושין. לחומרא וצריכה גט שמא זכר הוא: נתקדש. קדושיו קדושין וזה שקדשו אסור בקרובותיו של טומטום כגון באמו ובאחותו דשמא נקבה הוא: וחולץ. לחומרא שאם אין שם*) אחר אלא הוא בעיא יבמתו חליצה אבל יש שם*) אחר לא חליץ טומטום דהא האי תנא בנקבה נמי מספקא ליה: וחולצין לאשתו. לחומרא כ] היא שמא זכר הוא: ומייבמים את אשתו. ממה נפשך אי זכר הוא שפיר מייבם אחיו ואם נקבה הוא השה כא] בעלמא הוא דנסב ההוא אחיו של טומטום לא מייבם דאינו בן לידה ולא קרינא ביה להקים לאחיו שם: מאי לאו דכ"ע כר"ע. דאמר ביבמות פרק הערל (דף עט:) סרים חמה לא חולץ ולא מייבם, והאי לא חולצת ולא מתייבמת שלא היתה לו שעת הכושר: ובהא פליגי. דמ"ד מייבמין לאשתו ממ"נ סבר אי זכר הוא שפיר מייבם דלא אמרינן הואיל ואישתני למיהוי טומטום אישתני נמי לספוקי בסרים חמה שאפילו יקרע וימצא זכר יהא סרים ואשת סרים אין מתייבמת: ומ"ד אין כב] מתייבמת סבר אמרינן הואיל ואישתני למיהוי טומטום אישתני נמי לספוקי למיהוי סרים חמה אפילו ימצא זכר הילכך אין מתייבמת אשתו דכולהו פוגעים בערוה דכיון דזכר הוא קדושיו קדושין וכיון דסריס חמה הוא אין אשתו זקוקה ליבם, הויא כאשת אח שיש לה בנים והמייבמה פוגע באיסור אשת אח, ומיהו חליצה בעיא דלא פשיטא לן שהוא סרים דשמא לאו סרים הוא הילכך בעיא חליצה: לא דכ"ע אמרי שמא אישתני. ומספקינן ליה בסרים חמה והא דאמרינן מתייבמת רבי אליעזר היא דאמר בפ' הערל (יבמות דף פ.) אשת סרים חמה מתייבמת שכן במינן מתרפאין באלכסנדריא של מצרים הילכך ממ"נ שרי לייבומה. ומ"ד לא מתייבמת כר"ע: ומאן האי תנא דאית ליה כר"ע. ואמר חולצת ולא מתייבמת: סרים ודאי משוי ליה. לטומטום ואפי' חליצה לא תיבעי דהא ר"ע באשת סרים חמה לא בעי חליצה: אלא ר' יוסי בר' יהודה. דשמא קאמר הילכך חליצה בעיא דשמא זכר הוא ושמא אינו סרים ולא מתייבמת דשמא זכר הוא וסרים הוא ואינה זקוקה ליבם וכמאן כג] דפוגע באשת אח שיש לה בנים: שמא יקרע כו'. ובמקום אחרים קאמר דלא יחלוץ כד] (וליחוש) שמא סרים חמה הוא אבל אין שם אחר יחלוץ ולא מיפטרה יבמתו בולא כלום דשמא לאו סרים הוא הילכך אשתו נמי בעיא חליצה שמא לאו סרים הוא ולא מתייבמת דשמא סרים הוא: אטו כל דמקרע זכר מישתכח. דלא מספקא ליה אלא בסרים חמה ובנקבה לא מספקא ליה: מאי בינייהו. בין רבי יהודה לר' יוסי בטומטום שנת אחיו הא תרווייהו לא יחלוץ קאמרי:

*) נ"ל אח